

ХАЙ ЛЕГКО БУДЕ НА ДУШІ!

Віршів я написав чимало,
І дітям, і близьким своїм □
Вони в душі теплом здіймались
Й від серця щиро слались всім.

Шукав онукам наймиліші,
Найзрозуміліші слова,
До них любов в нас найсильніша □
Так свідчить мудрість вікова.

Але онуки ще не зрілі,
В них не завжди присутній такт,
Слова їх жалять, наче стріли □
Це теж беззаперечний факт.

Всі люди, пам'ятай, як діти,
Їх стріли часто не від зла,
Які не є, та з ними жити,
Земля одна в нас, ще й мала.

Коли тобі у душу плюнуть □
Не витреш це, як із лиця □
Злипаються душевні струни,
Буває, навіть до кінця.

Вкрай неприємно, а чекати

Прийдеться, доки відплюєш,
Нажаль доводиться звикати,
Та йди терпляче й перейдеш!

Нелегко забувать образу,
І зраду важко пережить,
А ти прощай, хай не відразу,
Переживеться й час збіжить!

Так загартуєш ніжну душу
І заспокоїш серця бій,
Утримаєшся від спокуси
Й не заржавіє стержень твій.

Не все учись до серця брати,
Хтось плюне, ти собі скажи:
□ Нема причини сумувати!
І легше стане на душі.

Дата написання вірша: 2021-01-20